

[Voigt]

»De officielle arbejdsløshedstal viser stadig stigning, og prognoserne siger, at vi til vinter vil have over 200.000 arbejdsløse. Hvordan kan dette forklares, når der stadig er mangel på arbejdskraft i erhvervslivet? At der er mangel, viser resultatet af vor analyse. Groft taget kan det siges, at der står mellem 50.000 og 60.000 pladser ledige inden for butiksfag, kontorlag, servicefag, industri og håndværk uden at medregne det mindre attraktive arbejde, som vore ca. 70.000 gæstearbejdere allerede har påtaget sig.«

Op til sidst hedder det i artiklen:

»Grossist-Sammenslutningens analyse viser, at der er hårdt brug for mange, der kan og vil arbejde stabilt og seriøst, og som har de fornødne kvalifikationer, men de kan blot ikke skaffes fra arbejdsanvisningen i dag.«

I fremskridtspartiet er vi helt enige i, at arbejdsformidlingen ikke fungerer, som den skal. Den anviser ikke den fornødne arbejdskraft, og den mistillid, der er til arbejdsformidlingen langt ind i erhvervslivets rækker, deles af fremskridtspartiet. Jeg skal derfor på fremskridtspartiets vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget udtaler, at arbejdsformidlingen bør føres tilbage til fagforeningerne.

Tinget fortsætter herefter behandlingen af forespørgslen.«

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Ellemann-Jensen (V):

I det store og hele kan vi udtrykke tilfredshed med den redegørelse, handelsministeren er kommet med her i dag. Det er væsentligt, som handelsministeren peger på det, at regeringen ikke vil spænde sikkerhedsnet ud under enhver virksomhed og for enhver pris hindre lukning af virksomheder.

Forespørgeren, hr. Jørgen Jensen, fremhæver jo, at der daglig lukker virksomheder, og at vi er udsat for en stigning i ledighedstallet, men hr. Jørgen Jensen overser tilsyneladende, at der også hele tiden dukker nye virksomheder op, og at beskæftigelsen stiger, samtidig med at arbejdsløsheden stiger. Det sidste forhold er noget, som de såkaldte vis-

mænd har gjort opmærksom på i deres seneste rapport. Det er tilsyneladende et paradoks, der skyldes, at der er tale om en øget erhvervsfrekvens for øjeblikket.

Jeg siger ikke det for at underspille den kriseagtige situation, vi er ude i for øjeblikket, og heller ikke for at hævde, at vi i dag fører en erhvervspolitik i Danmark, der i rimeligt omfang sikrer, at nye virksomheder får mulighed for at opstå. Det er et emne, vi kan diskutere senere, dels senere i dag, dels når vi formentlig i begyndelsen af det nye år får en forespørgsel fra venstre til diskussion, nemlig en forespørgsel om den politik, der føres over for de mindre virksomheder her i landet.

Det, der er væsentligt, og det, som jeg mener at handelsministeren har givet glimrende udtryk for i sin redegørelse i dag, er, at man ikke under indtryk af alarmerende krisetegn og høje ledighedstal skal handle i panik og ødelægge grundlaget for den økonomiske politik, der har været ført i Danmark i en årrække. Lad os bare mindes, at det jo kun er få år siden, vi fik Perspektivplan II, hvor man udtrykte vældig betænkelighed over, at der nu blev investeret i så mange arbejdspladser, at man fik for mange arbejdspladser herhjemme, og hvor det gennemgående træk i øvrigt var, at man frygtede, om der overhovedet var ressourcer nok på arbejdsmarkedet. Nu er der gået et par år, og selv om vi har fået nogle olieprisforhøjelser med andet, så er der ikke tale om så afgørende ændringer i de økonomiske vilkår for Danmark, at man af den grund fuldstændig kan vælte forudsigelserne om og begynde at ændre på grundlaget for den førte erhvervspolitik.

Handelsministeren understregede i sin redegørelse de mange foranstaltninger, der er gennemført, mange af dem også med støtte fra venstre. Ministeren nævnte »Projekt erhvervsudvikling«, ambulancetjenesten, tilskud til produktudvikling og byerhvervenes konsulenttjeneste, og det er alt sammen generelt virkende foranstaltninger, der forudsætter, at den enkelte virksomhed selv tager et initiativ. Det er vi godt tilfredse med. Det lever op til de spilleregler, der må gælde i et samfund som det danske, der bygger på det vestlige markedsøkonomiske system. Det er et system, vi er et led i, og på hvis vilkår vi er bundet til at spille med. Vi skal bevare det fleksible og levedygtige i dansk erhvervsliv,